

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศาลายา

เรื่อง

การจ้างนายสินค้าในที่
หรือทางสาธารณะ

พ.ศ. ๒๕๔๘

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลศาลายา
อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาฯ
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ

พ.ศ. ๒๕๔๘

*****

หลักการ

“ที่หรือทางสาธารณณะ” เป็นสถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่ทางของเอกชน ที่ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรไปมาได้ การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ หรือการสัญจรอของประชาชน หรือการจราจร การรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน

เหตุผล

โดยบทบัญญัติ มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎหมายได้กำหนดรายละเอียดไว้ดังนี้

๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลที่ หรือทางสาธารณณะ เพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป

๒. ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่ใดที่หนึ่งเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

๓. ในการออกใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุชนิด หรือประเภทสินค้าลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า และสถานที่จะจัดวางสินค้า เพื่อจำหน่ายในกรณีที่มีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ใดเป็นปกติรวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตก็ได้

๔. การเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่าย หรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต จะกระทำได้ต่อเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จดแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในใบอนุญาต

รวมทั้งอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจรใน มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจออกประกาศเขตควบคุมการ จำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณณะ โดยอาจกำหนดดังนี้

๑. กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็น เขตห้ามจำหน่าย หรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด

๒. กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็น เขตห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิด หรือบางประเภท หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนดเวลาหรือ เป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าโดยวิธีการจำหน่ายในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจำหน่ายสินค้าในบริเวณนั้น

๓. ในการดำเนินการตามมาตรา ๔๒(๑) หรือ (๒) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศ ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการของราชการส่วนท้องถิ่น และบริเวณที่จะกำหนดเป็นเขตตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี และต้องกำหนดคราวที่จะบังคับตามประกาศนั้นมิให้น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วัน ประกาศ

และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เพื่อประโยชน์ของ ประชาชน และควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณณะ ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการ ออกข้อกำหนดท้องถิ่น ดังนี้

๑. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายสินค้า หรือผู้ช่วย จำหน่ายสินค้า

๒. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะในการใช้ กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุงเก็บ หรือสะสมอาหาร หรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้ และของใช้ต่าง ๆ

๓. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดวางสินค้า และการเร่ขายสินค้าในที่ หรือทาง สาธารณณะ

๔. กำหนดเวลาสำหรับการจำหน่ายสินค้า

๕. กำหนดการอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อ สุขภาพ รวมทั้งการป้องกันเหตุร้ายๆ และป้องกันโรคติดต่อ

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ราชการส่วนท้องถิ่นยังมีอำนาจออกข้อกำหนดท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอใบอนุญาต การขอต่อใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม และ ค่าปรับ ประกอบกับพระราชบัญญัติสถาบัน คณะกรรมการบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๒๗ จึงออกเป็นข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่องการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ

พ.ศ. ๒๕๔๘

*****

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาฯ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาพาฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณูป พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาฯ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาฯ และนายอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดชลบุรี ให้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาฯ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

“ที่หรือทางสาธารณณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เร่ขาย” หมายความว่า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณูปโดยมิให้จัดวางอัญญาตที่หนึ่งที่ใดเป็นปกติ ไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาฯ

“เจ้าพนักงานสาธารณูป” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณูป ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณูป พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณูป ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะ วิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ใดเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายในที่หรือทางสาธารณูป ต้องอยู่ภายในที่เงื่อนไขดังนี้

(๑) ต้องไม่เป็นโรคติดต่อหรือพำนองโรคติดต่อตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗

(๒) เงื่อนไขอื่นตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

ข้อ ๖ ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ โดยลักษณะ วิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ หรือลักษณะวิธีการเร่ขายสินค้า ให้ยื่นคำขอตามแบบ สม. ๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด และรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัว ไม่สวมหมวก ไม่สวมแ้วตาดำ ขนาด ๑๙๑ นิ้ว ของผู้รับใบอนุญาต และผู้ช่วยจำหน่ายคนละ ๑ รูป เพื่อติดไว้ในทะเบียน ๑ รูป ในใบอนุญาต ๑ รูป และบัตรสุขลักษณะประจำตัวอีก ๑ รูป

ข้อ ๗ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของ คำขออนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้อยู่ใน อนุญาตตามแบบ สม. ๒ หรือ สม. ๓ แล้วกรณี พร้อมบัตรประจำตัวผู้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายตามแบบ สม. ๔ หรือ สม. ๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาต พร้อมชำระค่าธรรมเนียมตามอัตรา ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลภายนอก ที่ต้องห้าม นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาต และชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๙ การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ ผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่าย จะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) แต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย

(๒) จัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ยื่นลำบากivenที่กำหนด ร่ม หรือผ้าใบบังแดด รวมทั้งตัวผู้ค้าต้องไม่ล้าลงมาในพิภารา

(๓) แผงสำหรับวางขาย เช่น แทร็ค แท่น โต๊ะ ต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง มีขนาดและความสูงจากพื้นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๔) รักษาระดับความสะอาดของบริเวณที่จำหน่ายสินค้าอยู่เสมอ ห้ามในระหว่าง ทำการค้าและหลังจากเลิกการค้าแล้ว

(๕) จัดให้มีภาระรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ไว้ให้เพียงพอ

(๖) ให้จัดวางสินค้าที่จำหน่ายบนแพงหรือจัดวางในลักษณะอื่น ตามที่เจ้า พนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ห้ามพาด ติดตั้งวางแพงค้าเก้าเก้าไฟฟ้า หลอดไฟ หรืออุปกรณ์ เกี่ยวกับการขายรวมตลอดถึงการตอกตะปุ ผูกเชือกหรือยึดสิ่งของนั่งสิงไดกับกอต้นไม้หรือต้นไม้โดย เด็ดขาด

(๘) ห้ามใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ใช้เครื่องชนต้มเสียงดัง

(๑) จัดให้มีที่ร่องรับมูลฝอย โดยแยกประเภทเป็นแบบแห้งและเปียกที่ถูกสุขลักษณะไว้ให้เพียงพอ และไม่ถ่ายเทหิ้งลงในท่อระบายน้ำ หรือทางสาธารณูปโภค

(๒) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายๆ เนื่องจากการจำหน่าย เตรียม ทำ ประกอบ ปูรุ่ง และเก็บอาหาร

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับด้านสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณูปโภคและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล และคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๑ การจำหน่ายสินค้า ประเภท สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่าหรือสัตว์น้ำ ในที่หรือทางสาธารณูปโภค ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ (๑) – (๑๒)

(๒) จัดการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคพิษสุนัขบ้า โรคหัดสุนัข โรคแอนแทรกซ์ เป็นต้น แก่สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า ทุกตัวก่อนจำหน่ายไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน

(๓) ห้ามจำหน่ายสัตว์ที่ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง

(๔) ใช้กรงหรืออกหรือภาชนะ ใช้เลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับชนิดของสัตว์ และสะอาดปลอดภัย

(๕) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจำหน่ายสัตว์ให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๖) จัดให้มีที่ร่องรับมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยติดเชื้อ โดยแยกประเภทที่ถูกสุขลักษณะให้เพียงพอและไม่ถ่ายเทหิ้งลงในท่อระบายน้ำหรือทางสาธารณูปโภค

(๗) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายๆ เนื่องจากการจำหน่าย การกักขังและการรักษาความสะอาด

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับด้านสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณูปโภคและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล และคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๒ การเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณูปโภค ผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายสินค้าในบริเวณที่อนุญาตให้จำหน่ายได้

(๒) ต้องแต่งกายสะอาด สุภาพ เรียบร้อย

(๓) มูลฝอยจากการเร่ขาย ห้ามทิ้งลงในที่หรือทางสาธารณูปโภค

(๔) ในขณะที่เร่ขายสินค้า ห้ามใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุทุป หรือส่งเสียงดังจนเกิดเหตุเดื่อนร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๕) ห้ามนำรถยก รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนไปจอดบนทางเท้าเพื่อขายสินค้า

(๖) หยุดประกอบการค้าประจำสัปดาห์หนึ่งวัน และให้หยุดกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับด้านสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระบุข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล และคำสั่งขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๓ การเร่ขายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ซื้อยาจหน่าย จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ (๑) – (๖)

(๒) อาหารที่เร่ขายต้องสะอาด ปลอดภัย

(๓) ใช้วัสดุ ภาชนะหินห่อที่สะอาด ปลอดภัย สำหรับใส่อาหาร

(๔) คูแตร์กยา เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเร่ขายอาหาร

อาหาร

(๕) จัดอาหารแยกตามประเภทของสินค้าให้เป็นระเบียบ

(๖) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน สะอาดเรียบร้อย และสวมรองเท้าขณะทำ การเร่ขายอาหาร

(๗) ตัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีนาดแพลงบริเวณมือ ต้องปิดนาดแพลงให้เรียบร้อย

(๘) ไม่สูบบุหรี่ หรือไอ จาม รดบนอาหาร ในขณะขาย

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับด้านสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระบุข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล และคำสั่งขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๔ การเร่ขายสินค้าประเภทอาหารทางน้ำ ผู้จำหน่ายและผู้ซื้อยาจหน่าย จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ (๑) (๒) (๔) (๖) และข้อ ๑๓ (๒)

(๓) (๔) (๕) (๗) (๘)

(๙) ห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงในแม่น้ำลำคลอง

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับด้านสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระบุข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล และคำสั่งขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๕ การเร่ขายสินค้าประเภท สัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าหรือสัตว์นำในที่ หรือ ทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ซื้อยาจหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ (๑) – (๖)

(๒) สัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าที่เร่ขายต้องมีคิวคันป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคพิษสุนัขบ้า โรคหัดสุนัข โรคแอนแทรอกซ์ เป็นต้น สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่าทุกตัวก่อนจำหน่ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ที่จังหวัดฯ กำหนดไว้ ให้แน่นอน

- (๓) ห้ามจำหน่ายสัตว์ที่ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง
(๔) ใช้กรงหรือภาชนะใส่เลี้ยงสัตว์ที่สะอาดปลอดภัย
(๕) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรขายให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล และคำสั่งขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๖ ห้ามผู้จำหน่ายและผู้ซื้อจำหน่าย ประกอบการเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าตนเป็นพาหะของโรค และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแจ้งว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อ ซึ่งระบุไว้ดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) วัณโรค
  - (๒) อหิวาตකโรค
  - (๓) ไข้ไทยฟอยด์
  - (๔) โรคบิด
  - (๕) ไข้สุกใส
  - (๖) โรคคางทูม
  - (๗) โรคเรือน
  - (๘) โรคผิวนังที่น่ารังเกียจ
  - (๙) โรคตับอักเสบที่เกิดจากไวรัส
  - (๑๐) โรคอื่น ๆ ตามที่ทางราชการกำหนด

ข้อ ๑๙ ในขณะที่ทำการจำหน่ายสินค้าหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตของตน ได้เสมอ และทำการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ ตามประเภทสินค้าและลักษณะการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะที่ได้กำหนดไว้ในใบอนุญาต

ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่ายในที่หรือทางสาธารณณะ ต้องติดบัตรสุขลักษณะประจำตัวไว้ที่หน้าอกเสื้อค้านช้ายตลอดเวลาที่จำหน่ายสินค้า

ข้อ ๑๙ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าในที่
หรือทางสาธารณสุขระบุไว้ในใบอนุญาตไม่กินหนึ่งคน

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำนวนยังเดิม ที่หรือทางสาธารณชนให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม.๖ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

เมื่อได้ยินคำขอ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละห้าสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๒๐ ในอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๒๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม แบบ สณ.๗ ก่อนการเสียค่าธรรมเนียมครึ่งต่อไป

ข้อ ๒๒ หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงชนิด หรือประเภทสินค้า หรือลักษณะวิธีการจำหน่าย หรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือรายการอื่นใด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สณ.๗

ข้อ ๒๓ ในการณ์ที่ใบอนุญาต หรือบัตรสุขลักษณะประจำตัวสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต หรือขอรับบัตรสุขลักษณะประจำตัวใหม่แล้วแต่กรณี ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สณ. ๗ ภายใน สิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจนครบาลสูญหายหรือถูกทำลาย
- (๒) ใบอนุญาตหรือบัตรสุขลักษณะประจำตัวเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ
- (๓) รูปถ่ายของผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่าย ขนาด ๑ x ๑ นิ้ว

จำนวน คนละ ๓ รูป

ข้อ ๒๔ การออกใบแทนใบอนุญาต หรือการออกบัตรสุขลักษณะประจำตัวใหม่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สณ. ๒ หรือแบบ สณ.๓ แล้วแต่กรณี โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นฉบับใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม
 (๓) บันทึกด้านหลังต้นฉบับใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทน

(๔) กรณีบัตรสุขลักษณะประจำตัว ได้ออกบัตรสุขลักษณะประจำตัวใหม่ ตามแบบ สณ. ๔ หรือ แบบ สณ. ๕ แล้วแต่กรณี โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย ข้อ ๒๕ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วน ตำบล ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ โดยลักษณะ วิธีการวางแผนสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติให้ใช้แบบ สณ. ๒

(๒) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ โดยลักษณะ วิธีการวางแผนสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติให้ใช้แบบ สณ. ๒

(๓) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ โดยลักษณะ วิธีการเร่ขายสินค้า ให้ใช้แบบ สณ. ๓

(๔) บัตรสุขลักษณะประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ โดยลักษณะ วิธีการวางแผนสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ให้ใช้แบบ สณ. ๔

(๕) บัตรสุขลักษณะประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ โดยลักษณะ วิธีการเร่ขายสินค้าให้ใช้แบบ สณ. ๕

(๖) บัตรสุขลักษณะประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ ให้ใช้แบบ สณ.๖

(๗) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ สณ. ๗

ข้อ ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ ไม่ปฏิบัติ หรือฝืนบัดไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตไว้คราวหนึ่ง ไม่เกิน สิบห้าวัน

กรณีที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาตอีกเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ ๔ มีความผิด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ มีความผิดตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ ๑๑ มีความผิด ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ ๒๓ มีความผิด ตามมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ได้ดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตาม
ข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง มีความผิดมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๒ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วน
ตำบลนี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนถึงอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๓๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร มี
อำนาจออกประกาศดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณสุข หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลาลายา เป็นเขตห่วงห้ามจำหน่าย หรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด

(๒) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณสุข หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของ
พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิดหรือบางประเภท หรือ
เป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนดเวลาหรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้า โดยวิธีการจำหน่ายใน
ลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่ายสินค้าในบริเวณ
นั้น

ข้อ ๓๔ ห้ามมิให้โอนใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณสุข เว้นแต่
จะให้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ
ออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตก่อนวันหมดอายุของใบอนุญาตนั้นได้

ข้อ ๓๖ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนตำบล หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ชัย เนียมปัญญา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลาลายา

เห็นชอบ

(ลงชื่อ) .....

(นายไสวณ ชุมชันทร์)

นายอําเภอพุทธมณฑล

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมค่าท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๔๘

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ^(ต่อปี)
๑	ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ	
๒	จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการซัดวงสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ฉบับละ	๕๐๐
๓	จำหน่ายโดยลักษณะการเร่ขาย ฉบับละ	๕๐

กฎกระทรวงฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๓๖ ตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕